

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાતની વડી અદાલતમાં, અમદાવાદ ખાતે

ક્રિમીનલ અપીલ નં. ૩૪૧/૨૦૦૦

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

સહી/—

=====

૧	શું સ્થાનિક સમાચારપત્રોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	હા.
૨	પત્રકારને સંદર્ભ કરવામાં આવશે કે નહીં?	હા.
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની ઉચિત નકલ જોવા માંગે છે?	ના.
૪	શું આ કેસમાં ભારતનું બંધારણ, અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ આદેશના અર્થઘટને સંબંધિત કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો	ના.

સમાવેશ થાય છે ?	
-----------------	--

=====

ગુજરાત રાજ્ય....અપીલકર્તા(એસ)

વિરુદ્ધ

મનીષકુમાર @ મોન્ટુ રાજેન્દ્રપાલસિંહ મેહતા

સામાવાળ(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે શુશ્રી. સી. એમ. શાહ, અધિક સરકારી વકીલ

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફે અશિષ એમ. ડાગલી, વકીલ

=====

ન્યાયપીઠ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી કે.જે. ઠાકર

તારીખ : ૦૫/૦૩/૨૦૧૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. અપીલકર્તા-રાજ્ય તરફે વિદ્વાન અધિક જાહેર અભિયોજક શ્રીમતી સીમા.એમ. શાહ તથા પ્રતિવાદી તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી આશિષ એમ. દગલીને સાંભળવામાં આવ્યા.

૨. આ અપીલ દ્વારા, અપીલકર્તા - રાજ્ય ૦૪.૦૮.૧૯૯૯ના રોજના, અમદાવાદ શહેરની સત્ર કેસ નં. ૪૩૬/૧૯૯૫ માં, અદાલત નં. ૧૫ ના, વિદ્વાન અધિક શહેર સત્ર ન્યાયાધીશના નિર્દોષ છૂટકારાના ચુકાદા અને આદેશથી વ્યથિત થયું છે, જેના દ્વારા અત્રેના પ્રતિવાદીને નાર્કોટિક ડ્રગ્સ એન્ડ સાઈકોટ્રોપિક સબસ્ટન્સિસ એક્ટ, ૧૯૮૫ની કલમ ૨૦(બી) હેઠળ દંડનીય ગુનાઓમાંથી નિર્દોષ છૂટકારો આપવામાં આવ્યો હતો (આગળ સંક્ષેપમાં 'અધિનિયમ' તરીકે ઉલ્લેખિત).

૩. કેસની સંક્ષિપ્ત વિગતો અને ૨૧.૦૯.૧૯૯૫ના રોજ બનેલી ઘટના નીચે મુજબ છે :-

જ્યારે પીઆઈ - એનએન પઠાણ સી.આઈ.ડી. ક્ષાઈમ પોલીસ સ્ટેશનના નાર્કોટિક સેલમાં ફરજ પર હતા, ત્યારે તેમને ગુપ્ત માહિતી મળી હતી કે નાગરવેલ હનુમાનથી સંજય ચોક તરફ અને ત્યારબાદ ભીલવાડા, અમરાઈવાડી તરફ જતો એક વ્યક્તિ લગભગ રાત્રે ૧૧.૦૦ વાગ્યે અથવા મધરાતની આસપાસ ત્યાંથી આવવાનો હતો અને તે લંબચોરસ ટિનના બોક્સમાં 'ગાંજો'ના સ્વરૂપમાં નશીલો પદાર્થ સાથે રાખતો તથા તેના કબજામાં ધરાવતો હતો. આ ગુપ્ત માહિતીને સંબંધિત પોલીસ સ્ટેશનની સ્ટેશન ડાયરીમાં લેખબદ્ધ કરવામાં આવી હતી અને ઉક્ત પીઆઈએ તરત જ સ્વતંત્ર પંચ સાક્ષીઓને બોલાવવા માટે તાત્કાલિક પગલાં લીધાં તથા પ્રાપ્ત થયેલી ગુપ્ત માહિતીના સંદર્ભમાં દરોડા માટે તૈયારીઓ

શરૂ કરવા સંબંધિત પોલીસ અધિકારીઓને પણ સૂચના આપી. પીઆઈએ પ્રાપ્ત થયેલી માહિતી અંગે તાત્કાલિક ઉચ્ચ અધિકારીઓને જાણ કરી. બે સ્વતંત્ર સાક્ષીઓને નાર્કોટિક સેલની કચેરીમાં લાવવામાં આવ્યા અને તેમને પ્રાપ્ત માહિતી અંગે અવગત કરાવવામાં આવ્યા. તેમને થનાર દરોડામાં પંચ તરીકે કાર્ય કરવા માટે તેમની તૈયારી અને ઈચ્છા અંગે પણ પૂછવામાં આવ્યું. ફરિયાદ પક્ષનું કહેવું છે કે આવા સાક્ષીઓએ પંચ તરીકે કાર્ય કરવાની પોતાની તૈયારી અને ઈચ્છા વ્યક્ત કરતાં તેમને દરોડા દળના સભ્ય બનાવવામાં આવ્યા અને તે દરમિયાન, નાર્કોટિક સેલની કચેરીમાં પ્રારંભિક પંચનામું તૈયાર કર્યા પછી તથા આવા પ્રકારના દરોડા માટે જરૂરી અને ઉપયોગમાં લેવાના સાધનો એકત્ર કર્યા પછી, દરોડા દળના અધિકારીઓ તેમજ પંચો પોલીસ વાહનમાં સ્થળે ગયા અને 'સંજય ચોક' તરીકે ઓળખાતા સ્થળે પહોંચી ગયા. ફરિયાદ પક્ષનું કહેવું છે કે પોલીસ વાહન થોડે અંતરે પાર્ક કરવામાં આવ્યું હતું અને ત્યારબાદ દરોડા દળના સભ્યો તેમજ પંચો સંજય ચોકની નજીકના સ્થળે, ગુપ્ત માહિતીમાં આપેલા વર્ણનને અનુરૂપ વ્યક્તિ ઉક્ત વિસ્તારમાંથી પસાર થાય તેની રાહ જોતા રહ્યા.

ફરિયાદ પક્ષનો કેસ એ છે કે રાત્રિના આશરે ૧૧.૩૦ વાગ્યે, એક વ્યક્તિ લંબચોરસ ટીનના બોક્સ સાથે ઉપર વર્ણવેલ સ્થળ તરફ આવી રહી હતી. રેઈડ દળના સભ્યોએ તેને ઘેરીને અટકાવી હતી. પી.આઈ.એ તે વ્યક્તિને જણાવેલ કે પોલીસને ગુપ્ત માહિતી મળી હતી કે તે વ્યક્તિ નશીલા પદાર્થનો મોટો જથ્થો ધરાવે છે અને તે વ્યક્તિને જણાવેલ કે લંબચોરસ ટીનનો બોક્સ તેમજ તે

આરોપીનું શરીર તલાશ કરવા આવશ્યક છે. અધિનિયમની ફરજિયાત જોગવાઈઓનું પાલન કરવામાં આવ્યું હતું. લંબચોરસ ટીનનો બોક્સ ખોલતાં જણાયું કે તેમાં લીલાશ પડતો પાંદડાવાળો પદાર્થ હતો, જે બે પ્લાસ્ટિકની થેલીઓમાં ભરેલો હતો. પ્રાથમિક તપાસમાં જણાયું કે આ લીલાશ પડતા પાંદડાવાળા પદાર્થમાં 'ગાંજા'ની વિશિષ્ટ વાસ હતી. પદાર્થનું વજન કરવામાં આવ્યું અને તેનું કુલ વજન ૪.૫ કિલોગ્રામ આવ્યું. આ પદાર્થમાંથી આશરે ૨૦૦ ગ્રામ નમૂના તરીકે લેવામાં આવ્યો, જેને પ્લાસ્ટિકની થેલીમાં મૂકી દોરાથી બાંધવામાં આવી. પંચોના તથા ઉક્ત પી.આઈ.ના હસ્તાક્ષર ધરાવતી પંચચીકી તે થેલી પર ચોંટાડવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ તે થેલીને કાપડના ટુકડામાં મૂકીને સિલાઈ કરીને સીલ કરવામાં આવી હતી.

ત્યારબાદ, આરોપીને તેના નિવાસસ્થાને લઈ જવામાં આવ્યો, જ્યાં તેની માતા પણ હાજર હતી. જોકે, કોઈ પણ દોષારોપક સામગ્રી મળી આવી નહોતી. દરોડા દરમિયાન હાથ ધરાયેલ સમગ્ર કાર્યવાહી અંગેની વિગતવાર પંચનામું સ્થળ પર તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું. અધિનિયમ હેઠળ ધરપકડનો મેમો તૈયાર કરવામાં આવ્યો અને તે આરોપીને તામિલ કરવામાં આવ્યો. ફરિયાદ નોંધવામાં આવી અને તપાસ હાથ ધરવામાં આવી. ઉક્ત તપાસ અધિકારીએ સંબંધિત સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધ્યા અને તપાસ પૂર્ણ થતાં, માનનીય સત્ર ન્યાયાધીશ સમક્ષ આરોપી વિરુદ્ધ આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું. વર્તમાન આરોપી સામે આરોપ ઘડવામાં આવ્યા, અને તેણે આરોપોનો ઇનકાર કરી પોતાનો વિરુદ્ધ

ચાલવા માગ્યો. ફરિયાદ પક્ષના પુરાવા પૂર્ણ થતાં, દંડ પ્રક્રિયા સંહિતાની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીનું વધુ નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું અને ટ્રાયલના અંતે, માનનીય અધિક શહેર સત્ર ન્યાયાધીશે આરોપીને નિર્દોષ છૂટકારો આપ્યો. તેથી, આ અપીલ.

જ. ફરિયાદ પક્ષે અનેક સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી અને અનેક મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવાઓ પર આધાર રાખ્યો હતો.

પ. ઉપરોક્ત હકીકતોની પૃષ્ઠભૂમિમાં, વિદ્વાન અધિક જાહેર અભિયોજક શ્રીમતી સી.એમ. શાહે રજૂઆત કરી છે કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશે પ્રતિવાદીને નિર્દોષ છોડવામાં ભૂલ કરી છે, જ્યારે આરોપીને ઉપરોક્ત અપરાધ સાથે જોડતા પ્રત્યક્ષ તથા પરોક્ષ પુરાવા ઉપલબ્ધ છે. વધુમાં, રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશે એ માનીને ભૂલ કરી છે કે ફરિયાદ પક્ષનો કેસ પંચ સાક્ષીઓથી સમર્થિત નથી, તેમજ માત્ર આ આધારે પોલીસ સાક્ષીઓના પુરાવાને અવિશ્વસનીય ગણવામાં પણ ભૂલ કરી છે કે તેઓ પોલીસ સાક્ષીઓ છે. વિદ્વાન ન્યાયાધીશે એ માનવું જોઈતું હતું કે એફએસએલને મુદામાલ સીલબંધ હાલતમાં પ્રાપ્ત થયો હતો અને તે જ અદાલત સમક્ષ ખોલવામાં આવ્યો હતો; તેથી, મુદામાલ સાથે છેડછાડ થવાની કોઈ શક્યતા નહોતી. ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિઓમાં, રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે આ એવો યોગ્ય કેસ છે જેમાં આ

અદાલત દ્વારા હસ્તક્ષેપ આવશ્યક બને છે અને વિદ્વાન અધિક શહેર સત્ર ન્યાયાધીશનો ચુકાદો અને આદેશ રદ કરવાની જરૂર છે.

૬. તેના વિરુદ્ધ, પ્રતિવાદી તરફે પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી આશિષ એમ. ડગલી એ રજૂઆત કરી છે કે માનનીય અધિક નગર સત્ર ન્યાયાધીશના સુવિચારિત ચુકાદો અને આદેશમાં કોઈ હસ્તક્ષેપ કરવાનું જરૂરી જણાતું નથી.

૭. નીચલી અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે આ અદાલત સમક્ષ અપીલની સુનાવણીને નિયંત્રિત અને નિયમિત કરનાર સિદ્ધાંતો સર્વોચ્ચ અદાલતે અનેક ચુકાદાઓની શ્રેણીમાં અત્યંત સંક્ષિપ્ત રીતે સ્પષ્ટ કર્યા છે. સર્વોચ્ચ અદાલતના તાજેતરના રાજ્ય ગોવા વિ. સંજય ઠાકરન અને અન્ય ના કેસમાં, જેનું પ્રતિપાદન (૨૦૦૭) ૩ એસસીસી ૭૫ માં થયેલું છે, અદાલતે આવા કેસોમાં વડી અદાલતની સત્તાઓનું પુનરાવર્તન કર્યું છે. ઉક્ત ચુકાદાના પરિચ્છેદ ૧૬ માં, અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે :—

૧૬. ઉપરોક્ત નિર્ણયો પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે અપીલમાં શક્તિનો ઉપયોગ કરતી વખતે, અપીલ અદાલત સામાન્ય રીતે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશમાં હસ્તક્ષેપ કરશે નહીં, સિવાય કે નીચલી અદાલતનો અભિગમ કોઈ સ્પષ્ટ ગેરકાયદેસરતાથી દૂષિત થયેલ હોય અને પહોંચવામાં આવેલ નિષ્કર્ષ એવો હોય કે જે કોઈ પણ

વાજબી વ્યક્તિ દ્વારા પહોંચવામાં ન આવી શકે; અને તેથી, તે નિર્ણયને તર્કવિરુદ્ધ ગણવામાં આવે છે. માત્ર એટલા કારણો કે બે દૃષ્ટિકોણ શક્ય છે, અપીલ અદાલત નીચલી અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલ ચુકાદાને ઉથલાવી નાખે એવો દૃષ્ટિકોણ અપનાવશે નહીં. તેમ છતાં, જો અપીલ અદાલતનું માનવું હોય કે નીચલી અદાલત દ્વારા પહોંચવામાં આવેલ નિષ્કર્ષ તર્કવિરુદ્ધ છે અને અદાલતે કાયદાની સ્પષ્ટ ભૂલ કરી છે તથા રેકૉર્ડ પરની મહત્વપૂર્ણ સાક્ષ્યની અવગણના કરી છે, તો અપીલ અદાલત પાસે સાક્ષ્યનું પુનર્મૂલવણ કરવાની સત્તા છે. આવી પરિસ્થિતિમાં, રેકૉર્ડ પર મુકાયેલા તથ્યોના આધારે ન્યાયોચિત નિર્ણય પર પહોંચવા માટે, કોઈપણ આરોપી તેની ઉપર લગાવવામાં આવેલા ગુનાના આચરણ સાથે સંકળાયેલો છે કે નહીં તે શોધવા માટે, અપીલ અદાલત પર સાક્ષ્યનું પુનર્મૂલવણ કરવાની ફરજ મૂકાય છે.

૮. સર્વોચ્ચ અદાલતે ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્ય વિ. રામ વીર સિંહ અને અન્ય, ૨૦૦૭ એ.આઈ.આર. એસ.સી.ડબલ્યુ. ૫૫૫૩માં અને ગિરજા પ્રસાદ (મૃતક) વારસદારો દ્વારા વિ. મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય, ૨૦૦૭ એ.આઈ.આર. એસ.સી.ડબલ્યુ. ૫૫૮૯માં,ના કેસોમાં સમાન સિદ્ધાંત પ્રતિપાદિત કર્યો છે. આમ, નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે આ અદાલત જે અધિકારોનો ઉપયોગ કરી શકે છે, તે સારી રીતે સુસ્થિર છે.

૯. સર્વોચ્ચ અદાલતના મૂકિયા તથા અન્ય વિ. તમિલનાડુ રાજ્ય, પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટર દ્વારા પ્રતિનિધિત (એ.આઈ.આર. ૨૦૧૩ એસ.સી. ૩૨૧) મામલાના તાજેતરના નિર્ણયમાં પણ, સર્વોચ્ચ અદાલતે પરા-જમાં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું છે :-

જ. વિવાદિત નથી કે નીચલી અદાલતે, ફરિયાદ પક્ષ અને બચાવ પક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવાની મૂલવણી કરીને, તેમની સામે દાખલ કરાયેલા આરોપોના સંબંધમાં આરોપીઓને નિર્દોષ છોડી મૂક્યા હતા. રાજ્ય દ્વારા દાખલ કરાયેલી અપીલમાં, વડી અદાલતે, આક્ષેપિત આદેશ દ્વારા, ઉપરોક્ત નિર્ણયને ઉલટાવી દીધો અને આરોપીઓને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૩૦૨ વાંચિત કલમ ૩૪ હેઠળ દોષિત ઠરાવી, આજીવન કઠોર કારાવાસની સજા ફટકારી. અપીલકર્તાઓના વકીલે ભારપૂર્વક રજૂઆત કરી હતી કે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશને દોષસિદ્ધિમાં ફેરવવા દ્વારા વડી અદાલતે પોતાની અધિકારક્ષેત્રની મર્યાદા વટાવી છે; તેથી, નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે દાખલ થયેલી અપીલમાં વડી અદાલતના વ્યાપ અને સત્તાનો આપણો વિશ્લેષણ કરીએ. આ અદાલતે અનુપવિધ નિર્ણયો માં વારંવાર પ્રતિપાદિત કર્યું છે કે પ્રથમ અપીલી અદાલત તરીકે વડી અદાલત, નિર્દોષ છૂટકારાની અપીલ પર વિચાર કરતી વખતે પણ, સમગ્ર પુરાવાની તપાસ કરવા, અને જો આવશ્યક હોય તો તેની ફરીથી

મૂલવણી કરવા પણ અધિકૃત તથા બાધ્ય છે; જોકે હસ્તક્ષેપ કરવાનો નિર્ણય લેતી વખતે, માત્ર એટલું જ જોવાનું રહે છે કે રેકૉર્ડ પુરાવાના આધારે આરોપિતોની દોષિતતા અંગે સંપૂર્ણ ખાતરી પ્રાપ્ત થાય, અને માત્ર એટલા માટે નહીં કે વડી અદાલત એક વધુ સંભવિત અથવા ભિન્ન દષ્ટિકોણ અપનાવી શકે. ઉપરોક્ત બાબત સિવાય, જ્યાં સુધી અપીલના વિચારની વ્યાપકતા અને ઊંડાણનો પ્રશ્ન છે, ત્યાં સુધી અપીલને દોષસિદ્ધિ વિરુદ્ધ હોય કે નિર્દોષ છૂટકારા વિરુદ્ધ, તેની સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે અભિગમમાં કોઈ ભેદભાવ કે તફાવત કલ્પિત નથી. [દ્રષ્ટવ્ય: રાજ્ય રાજસ્થાન વિ. સોહન લાલ તથા અન્ય, (૨૦૦૪) ૫ એસ.સી.સી. ૫૭૩].

૧૦. એ કાયદેસ્થિર સ્થિતિ છે કે નિર્દોષ છૂટકારાના અપીલમાં, જો અપીલ અદાલત આરોપીને નિર્દોષ છોડવાના નીચલી અદાલત દ્વારા આપેલા કારણો સાથે સહમત હોય, તો અપીલ અદાલતને ચુકાદાને પુનર્લખવાની અથવા નવાં તર્કો આપવાની આવશ્યકતા રહેતી નથી. આ ચુકાદાઓની કસોટી પર, તેમાં ઉચ્ચારવામાં આવેલા સિદ્ધાંતો દર્શાવે છે કે વિવાદિત ઉક્ત ચુકાદામાં નોંધાયેલ હકીકતી નિષ્કર્ષને તર્કવિરુદ્ધ કહેવાઈ શકે નહીં અને આ દષ્ટિકોણ તથ્યો પર આધારિત છે.

૧૧. વિદ્વાન અધિક જાહેર અભિયોજક આ બાબતમાં વિરુદ્ધ અભિપ્રાય લેવા માટે કોઈપણ પુરાવો રજૂ કરી શકતા નથી, અથવા એ દર્શાવી શકતા નથી કે નીચલી અદાલતનો અભિગમ કોઈ સ્પષ્ટ ગેરકાયદેસરતાથી દૂષિત છે, અથવા કે નિર્ણય તર્કવિરુદ્ધ છે, અથવા કે નીચલી અદાલતે રેકૉર્ડ મહત્વના પુરાવાની અવગણના કરી છે.

૧૨. વર્તમાન કેસમાં, નીચલી અદાલતે આરોપીને નિર્દોષ છૂટકારો આપતાં જે કારણો આપ્યા છે અને જે તારણો નોંધ્યા છે, તે સાથે આ અદાલત સંપૂર્ણ રીતે સહમત છે અને ઉપરોક્ત કારણોને તથા પૂર્વોક્ત કારણોને સ્વીકારતાં, મારા મત મુજબ, પડકારાયેલ ચુકાદો ન્યાયસંગત, કાયદેસર અને યોગ્ય છે અને આ તબક્કે આ અદાલત તરફથી કોઈ હસ્તક્ષેપની આવશ્યકતા નથી. વધુમાં, આરોપીને નિર્દોષ છૂટકારો આપતાં વિદ્વાન અધિક શહેર સત્ર ન્યાયાધીશે વિસ્તૃત કારણો આપ્યા છે, વિશેષ કરીને, તેમના ચુકાદો અને આદેશના ૧૮, ૧૯ અને ૨૦ પરાગ્રાફોમાં, જેનું આ અદાલતે કાળજીપૂર્વક વિચારણા કર્યું છે. મને લાગતું નથી કે આ કેસમાં વધુ કંઈ ચર્ચાવું બાકી રહે છે, કારણ કે વિદ્વાન અધિક શહેર સત્ર ન્યાયાધીશે આરોપીના નિર્દોષ છૂટકારા સુધી પહોંચવા માટે વિશ્વસનીય અને સુસંગત કારણો આપ્યા છે.

૧૩. પરિણામે, સત્ર કેસ નં. ૪૩૬/૧૯૯૫ માં માનનીય અધિક સિટી સેશન્સ ન્યાયાધીશ, અદાલત નં. ૧૫, અમદાવાદ સિટી દ્વારા ૦૪.૦૮.૧૯૯૯ના રોજ આપેલ નિર્દોષ છૂટકારાના ચુકાદા અને આદેશને પુષ્ટિ કરવામાં આવે છે.

૧૪. તેથી, અપીલમાં કોઈ તથ્યમૂલક આધાર નથી અને તે રદ કરવામાં આવે છે. જામીન અને જામીનપત્ર, જો કોઈ હોય તો, રદ કરવામાં આવે છે. રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી, જો કોઈ હોય તો, તાત્કાલિક સંબંધિત નીચલી અદાલતમાં મોકલવામાં આવે.

સહિ/-

(કે.જે. ઠાકર, ન્યાયાધીશ)

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.